

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvvm Conscientiae. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

2. Albanvs vir nobilis licetè differt solutionem debitorum ad iacturam statûs
sui cauendam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

li pluuiia, aut simile quid accedat. Atque ex his patet etiam ad opinionem in contrarium.

II. Albanus vir nobilis & equestris ordinis tanta contraxit debita, ut soluere illa minimè possit, nisi cum iactura statū sui omnisere obsequio simulorum & equorum se priuet, coniuia consueta omittat, consortium & visitationes sui similium vitet &c. quod magno dolore conquerens Patri Confessario scire ex ipso cupit conscientiæ sue hac in re obligationem. Quæritur. Verum Albanus propter hanc iacturam statū sui subeundam possit differre solutionem?

Videtur non posse. Ita omnes ferè Autiores, ut testatur Dicastillo L. 2. de Iust. Tr. 2. D. 10. n. 64. quatenus tantum concedunt, tales debitorem posse retinere ea præcisè, quæ necessaria sunt, ne cadat à statu iustè obtento, ita ut mendicare cogatur, aut manibus labrare; quamvis aliqui neque istud permittant, inter quos est Molin. D. 754. Mouentur. Tum quia superior status non est debitus magis vni, quam alijs, spectatà hominum condizione, sicut enim fortuna solet quosdam ad supremum statum eleuare, sic alios ad inferiorem detrudere. Tum quia in foro externo, quando devenitur ad Cessionem bonorum, debitor spoliatur iustè omnibus suis bonis, relictis illi solùm tenuibus vestibus, quibus se regat, aut solùm quotidianis, non pretiosis iuxta statum suum,

Resp.

Resp. Albanum posse differre solutionem
debitorum ad iacturam statūs sui cauendam.
Ita Sylvest. V. Restitutio s. q. 1. 3. & 4. Vbi
dicit, hanc sententiam esse veriorem & hu-
maniorem. Navarr. c. 17. n. 63. Lessius L. 2.
de Iust. c. 16. n. 26. Cardin. de Lugo de Iust. D.
21. n. 8. & alij, qui tamen omnes supponunt.
1. Albanum iuste obtinuisse statum illum. 2.
eundem ad has angustias non fuisse redactum
ludis, commissationibus, superfluis sum-
ptibus &c. 3 Creditorem ex dilatione non ac-
cipere par damnum in re familiari & statu
suo: secus enim non posset differre solutio-
nem etiam cum prædicta iactura. His suppo-
nitis. Ratio responsionis est. Tum quia ni-
mis durum & inhumanum videtur, cogi Al-
banum à Confessario cum tantâ difficultate
& iactura statūs sui ad soluendum statim Cre-
ditoribus. Tum quia, quando debitor non
potest soluere 100. aureos, nisi totidem ven-
dat domum, quæ aliâs 300. aureis æstimatur,
non potest Creditor ipsum vrgere ad vendi-
tionem tam vili pretio faciendam, ut docent
Bonacin. de Restit. in genere. Q. vlt. pun. 1. n.
n. 22. & plures ab hoc relati, & planè natura-
lis æquitas suadet. Ergo aliquando ex detri-
mento, quod debitor subeat, licetè differti
potest solutio ad tempus, quo absque tanto
incommodo fieri queat. Ergo etiam ex ia-
cturâ statūs nobilis, quod longè maximum
detri-

ex his
n.
ordinis
mè pos-
uio su-
onsueta
milium
s Patri
suæ hac
lbanus
n possit

Autho-
r. 2. D.
talem
quæ ne-
otento,
s labo-
nittant,
r. Tum
magis
onditi-
n ad su-
nferio-
xterno,
norum,
bonis,
quibus
retiosis

Resp.

detrimentum censetur. Debet tamen Albas
mus sibi detrahere, quantum potest intra limi-
tes decentiae statu, ut bene Lessius Loc. cit.

*Ad 1. in contrarium dicimus, esto superior
status ex se non vni magis, quam alteri debe-
atur; si tamen aliquis eum semel iuste obti-
nuit, iacturam huius, utpote graue detrimen-
tum, non facilè pati debet, sicut nec ex eo
penitus deiici. Ad 2. Forum externum pro-
pter iustas causas v. g. ne lites nimium multi-
plicantur, fraudes committantur &c. non
attendere ad has excusationes, relinquendo
illarum veritatem Conscientijs Creditoris &
debitoris.*

III. Alexander Rex acatholicus videns in
metropoli sua multos Romanæ fidei additios man-
dar singulis & omnibus, ut diebus festis Concio-
nes suorum Prædicantium frequentent, protestans
interim, minimè se facere id propter religionem in
ipsis mutandam, sed obedientiam tantum Ciuilem
ab illis exhibendam. Quæritur. Virum Catholicum
parere huic mandato possint?

Videtur illos posse. Nam communis est
doctrina inter Theologos, accedere ad tem-
pla Hæretorum, aut eorum conciones au-
dire, nō esse signum, quod accedens eiusdem
cum illis sit fidei, sicuti intrare scholam, ubi
docetur Medicina, non est profiteri se Medi-
cum, sed potest ille accessus habere diuersas
causas. Ergo quemadmodum quilibet ob-
curio-